

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

«Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ» δεν αποτελεί προϊόν που υπόκειται στους εμπορικούς νόμους και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για την απόκτησή του η καταβολή δραχμικού αντίτιμου. Η συνέχεια της έκδοσής του διασφαλίζεται με την εθελοντική προσφορά χρημάτων, εργασίας, κειμένων και ιδεών και όχι με την υπο-

χρεωτική χρηματοδότηση που επιβάλλει η οποιαδήποτε τιμή πώλησης. «Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ» δεν είναι φορέας απόψεων μίας αναρχικής ομάδας. Κοινή αντίληψη όσων προσφέρουν για την έκδοση, είναι η ανάγκη διεύρυνσης της αναρχικής-αντιεξουσιαστικής πληροφόρησης, έξω και πέρα από τους κρατικούς

και εμπορικούς νόμους, ως γνήσιο δημιούργημα της κοινωνικής εξέγερσης. Για την εγκαθίδρυση ενός κοινωνικού συστήματος που θα στηρίζεται στην αμοιβαία βοήθεια και την εθελοντική συνεργασία των μελών της. Ενάντια σ' όλες τις μορφές διακυβέρνησης και οικονομικής καταπίεσης.

Αθήνα,

17-11-1987

No 15

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟΥΣ...

Οι δικτάτορες νιώσανε να σφίγγεται το σκονί στο λαιμό τους μόνον με την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Αυτές οι χιλιάδες τα παιδιά (δχι μόνο φοιτητές αλλά και χιλιάδες εργάτες και μαθητές) που τρέψαν ολόκληρες μέρες δίνανε ατρόμητα μάχες στους δρόμους, αυτά ανοίξανε ποδορές ρωγμές στα όχυρά της δικτατορίας και ο... τὰ έκαναν έτοιμόρροπα. Κι αυτή η εξέγερση ήταν αναμφισβήτητο αιώρημα. Όχι μόνον δεν την προετοίμασαν οι «ηγέτες», τὰ «σύμφωνα» και τὰ «μέτωπα», αλλά αυτή τούτ' έκανε να παγώσουν από το φόβο τους. Όλες εκείνες οι προσωπικότητες που τρέζανε στο Πολυτεχνείο για να χαιρετήσουν θάβαν τη μαχόμενη νεολαία, οι Κανελλόπουλοι, Μαύροι κλπ. τρέζανε για να συγκαταστήσουν την εξέγερση μέσα στα «έθνικα και δημοκρατικά» όπως λέγανε πλαίσια, μέσα δηλαδή στα πλαίσια της εκμεταλλευτικής κοινωνίας. Τους χαιρετούσανε και «πατριά», τους συμβούλευανε να προσέχουν από όρισμένα «αντεθνικά» και «αντικρατικά» συνθήματα και από τους «προδοκότες» που ρίχνουν αυτά τα συνθήματα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτοί τρέμανε την εξέγερση όσο και οι συνταγματάρχες.

Η πανικόβλητη από την ήρωική εξέγερση του Πολυτεχνείου δικτατορία κατέρρευσε όταν μετά το πραξικόπημα της Κύπρου, την εισβολή των τούρκων και την επιστράτευση φαίνονταν πολύ καθαρά τὰ συμπτώματα της επερχόμενης καταιγίδας. Τρέμοντες οι δικτάτορες καλούν τους πολιτικούς και τρέμοντες οι πολιτικοί ρέχουν να καταλάβουν το κενό της εξουσίας. Ο Κανελλόπουλος ήλθε για επικίνδυνες για τὸ έθνος στιγμές. Από ποιόν κινδύνευε τὸ «έθνος»; Για να τὸ προφυλάξουν από ποιόν τρέζανε βλοὶ Κανελλόπουλοι, Μαύροι, Παπανδρόηδες, Δρακόπουλοι, Φλωράκης κτλ. μέτωπο; Υπάρχει κανείς επαναστάτης που να μὴν ἔχει;

Η δράση όμως των πολιτικών ομάδων στην παρανομία έχει αναμφισβήτητο τη σημασία της για τὸ κίνημα.

Οι επαναστάτες διαδίδουν ιδέες που θα υλοποιηθούν από τις ἄλλες, όταν συνθῆκες, που κανείς δεν μπορεί να προβλέψει, ἔχουν δυνατό τὸ ξεσάκωμα. Έκείνο που διαρκῶς δίχως διακοπή διαδίδουν οι επαναστάτες στις μάζες είναι ότι αυτές πρέπει

να πάρουν στα χέρια τους τὴν ὑπόθεσή τους, ὅτι πρέπει αυτές οι ιδέες να ἀναλάβουν τὴ διεύθυνση τῶν ἀγώνων τους με ὅργανα που να βρίσκονται κάτω από τὴν ἄμεση ἐξάρτησή τους, να λογοδοτῶν σ' αυτές, να ἐκλέγονται και να ἀνακαλούνται ὅποτεδήποτε ἀπ' αυτές. Αυτές οι ιδέες οι μάζες, μ' αυτά τὰ δικά τους τὰ ὅργανα πρέπει να ἀναλάβουν τὴ διεύθυνση τῆς κοινωνίας μετὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ καπιταλιστικοῦ καθεστώτος. Καμιά ἐμπιστοσύνη σὲ κανένα κόμμα και καμιά αὐθεντία. Προφύλαξη και ἐπαγρύπνηση ἀπὸ ἐκείνους που προδίδουν τὸν ἑαυτό τους για κηδεμένα τῶν μαζῶν και ἐντελῶς ἰδιαίτερα ἀπὸ ἐκείνους που λένε ὅτι κατέχουν τούς ἱστορικούς νόμους.

Αὐτὰ πρέπει να γίνουν ἀρχή και συνείδηση για κάθε ἀγωνιστή.

Η δράση των ἄλλων κομμάτων, ομάδων, «μετώπων» ἔχει κι αὐτὴ τὸ σκοπὸ της. Πάνε να ἐξασφαλίσουν πιστοποιητικά «αντιστασιακή» και «ἀντιδικτατορική» δράσης για να ἐξαπατήσουν μ' αὐτὰ τίς ἐξεγερμένες μάζες και να συγκαταστήσουν και περιορίσουν τὴν εξέγερση μέσα στα πλαίσια τῆς ἐκμεταλλευτικῆς κοινωνίας.

Αὐτὸ τὸ εἶδαμε και τὸ ζήσαμε μετὰ τὴ μεταβίβαση τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὴ Χούντα στους πολιτικούς.

Απ' τὶς ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ τοῦ Α. Στίνα, που μας ἔφηνε στις 6 Νοέμβρη.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ...

Κουίζ

Εἰσαίτε ποιὸν ἔγραψε τὸ παρακάτω: «Η μόρφωση, που οι ἄσσοι φοβόνται να μὴ χάσει, για τὴν τεράστια πλειοψηφία των ἀνθρώπων εἶναι ἡ μόρφωση που τούς προετοίμαζει να γίνουν μηχανές».

Σύλλογος Ελλήνων Βιομηχάνων και τὸ ΚΚΕ, «Τὸ Βήμα» και ὁ «Ριζοσπάστης», τὸ Υπουργεῖο Παιδείας και ὁ Κυρκάς, ἡ Παιδαγωγική και ἡ ΔΑΦ συλλέγουν για τὴν ἀναβάθμιση τῆς παιδείας. Για τὸν ἐκσυγχρονισμό τῆς, για τὴν εἰσαγωγὴ τῆς. Συλλέγουν για τὴν εὐρύθυμη λειτουργία και τὴν εὐταξία των ΑΕΙ που θα συμβάλουν - παρὰ τὸν «σάβανος» ἐπιστήμονες - στὴν πρόοδο και στὴν οικονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας. Δεν μας λένε ὅμως ἀν' αὐτὴ ἡ «πρόοδος» εἶναι πρόοδος τοῦ ἀνθρώπου, ἀν' αὐτὴ ἡ

Ο 15χρονος ἀνθρώπινος υἱός, Μιχαὴλ Κιλιτζές, ἡ ἐννομή τῆς τῶν ἀφεντικῶν και τῆς -δημοκρατίας- σκοτώνει.

Κουίζ

Βρείτε ποιός έγραψε τα παρακάτω: "Η μόρφωση, που οι αστοί φοβούνται να μη χαθεί, για την τεράστια πλειοψηφία των ανθρώπων είναι η μόρφωση που τους προετοιμάζει να γίνουν μηχανές".

Ο Σύλλογος Ελλήνων Βιομηχάνων και το ΚΚΕ, "Το Βήμα" και ο "Ριζοσπάστης", το Υπουργείο Παιδείας και ο Κύρκος, η Πανσπουδαστική και η ΔΑΠ ουρλιάζουν για την αναβάθμιση της παιδείας. Για τον εκσυγχρονισμό της, για την εντατικοποίησή της. Ουρλιάζουν για την εύρυθμη λειτουργία και την ευταξία των ΑΕΙ που θα συμβάλουν - παρόντας "σοβαρούς" επιστήμονες - στην πρόοδο και στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Δεν μας λένε όμως αν αυτή η "πρόοδος" είναι πρόοδος του ανθρώπου, αν αυτή η οικονομική ανάπτυξη υπαγορεύεται από τον άνθρωπο για να καλυτερεύσει τη ζωή του ή από την αυτονομημένη καπιταλιστική οικονομία Ανατολής και Δύσης. Δεν μας λένε αν αυτοί οι επιστήμονες με "κύρος", σπουδαγμένοι σε πανεπιστήμιο πολιτικά νεκρό, ανίκανοι να σκεφτούν κριτικά, στενόμυαλοι και προσηλωμένοι στο περιορισμένο γνωστικό τους αντικείμενο, θα μπορούν να υψώσουν το ανάστημά τους και ν'αντισταθούν ή θα απαντούν "τη δουλειά μας κάνουμε" - όπως απάντησαν οι ναζί στρατιωτικοί στη δίκη της Νυρεμβέργης - συνεχίζοντας την παράδοση του επιστήμονα-εγκληματία και δουλεύοντας για νέα οπλικά συστήματα, για νέους ιούς του AIDS, για τα νέα Τσερνομπίλ, για την εντατικοποίηση των ρυθμών ζωής και παραγωγής.

Η αλαζονική εξουσία των πρασινοφρουρών και των κλαδικών τους κατόρθωσε αυτό που φαινόταν ακατόρθωτο στα χρόνια της "επόρατης" Δεξιάς. Κατόρθωσε να καταργήσει το Πανεπιστημιακό Άσυλο (Σταθόπουλε, Ίαυράκη, Γεωργακάκη, Τσαμουργκέλη, Θλιβεροί κλητήρες, σας θυμόμαστε!), να δημιουργήσει ένα νομοθετικό πλαίσιο που να ολοκληρώνει τη μετατροπή της ελληνικής κοινωνίας σε νεκροταφείο: Στρατολογικό νομοσχέδιο, ΕΚΑΜ, νομοσχέδιο πρόωθησης της ηρωίνης, Περίυβριση Αρχής, Διεθνής Σύμβαση για την έκδοση πολιτικών προσφύγων. Οι νεοχουντικοί του ΠΑΣΟΚ, με τη συναίνεση του ΚΚΕ και της ΝΔ, γέμισαν τους δρόμους με ΜΑΤ, ΜΕΑ και κάθε λογής αλήτες για να σκορπίζουν το φόβο και το θάνατο σε όσους αντιστέκονται. Επέβαλαν καθεστώς αστυνομικής κατοχής σ'ολόκληρη την κοινωνία, απαγορεύοντας συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, βασανίζοντας και κακοποιώντας πολίτες στα μπουντρούμια τους. Για να φτάσουν να δολοφονούν εν ψυχρώ, με τις κάμερες της τηλεόρασής τους ανοιχτές, όπως έγινε στην περίπτωση του Μ.Πρέκα.

Από την επιχειρούμενη ερήμωση της κοινωνικής ζωής δεν εξαιρούνται τα Πανεπιστήμια. Αν στην κοινωνία, η πειθαρχηση στις νόρμες του Κουτσόγιωργα και της "Αυριανής", στις νόρμες της διεθνοποίησης της καπιταλιστικής αποκτήνωσης, περνά μέσα από την καταστολή, στα Πανεπιστήμια ο νόμος-πλαίσιο 1268 ανοίγει το δρόμο. Ο φοιτητής πρέπει να χάσει όση σκέψη κι αυτενέργεια του απόμεινε για να γίνει ένας τέλειος ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΗΛΙΘΙΟΣ. Ο κλοιός της αποβλάκωσης σφίγγει γύρω του μέσα από τα προαπαιτούμενα, τα ν+3, τα πειθαρχικά, τη μεταφορά των σχολών έξω από την πόλη, επομένως κι απ'την κοινωνία, και την καλλιέργεια κλίματος τεχνοκρατισμού κι αξιοκρατίας. Η κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων έρχεται να κάνει ερμητικά περιορισμένη την ενασχόληση του φοιτητή με το ήδη εξειδικευμένο αντικείμενο της γνώσης του. Η ασυνόμειυση της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και των συναισθημάτων κορυφώνεται με τον φασιστικό εσωτερικό κανονισμό του ΕΜΠ.

Απέναντι στην κτηνωδία του κράτους και των υπό περεστρόικα σταλινικών, η κοινωνία δεν έχει νεκρωθεί. Οι καταλήψεις του Χημικού, της Αρχιτεκτονικής, των Ηλεκτρολόγων και των Πολιτικών Μηχανικών περιθωριοποιούν τους γραφειοκράτες και επίδοξους χειραγωγούς του κινήματος. Οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων το επιβεβαιώνουν: "Δεν μπορούμε τίποτα να προσδοκούμε από διαπραγματεύσεις συναλλαγών. Οι ευπρεπείς συναλλαγές συνδικαλιστικών ηγεσιών με υπουργούς, πρωτάνεις και καθηγητές είναι εντελώς αφερέγγυες. Να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας!" (Γ.Σ. Πολιτικών Μηχανικών), "Ο αγώνας να κλιμακωθεί μέσα από τις διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας των Γενικών Συνελεύσεων και να μην αφεθούμε στα παζάρια της Συνδικαίησης. Να αποσυρθούν οι εκπρόσωποι των φοιτητών και να διαλύονται οι συνεδριάσεις των Τμημάτων" (Γ.Σ. Ηλεκτρολόγων Μηχανικών).

Οι στιγμές έξαρσης κι ανύψωσης της κοινωνίας των πολιτών ξεπερνούν τη δουλοπρέπεια και την παθητικότητα που μεθοδεύουν οι άθλιοι σχεδιαστές της ζωής μας! Δεν έχουμε παρά να τις γενικεύσουμε και να τις οργανώσουμε!

Περί 11:30: Τρεις οπτιμημίκι με πολύ εμφανιότητα στο Ελεγκτή Κυνηγιούνται από ομάδα αναρχικών, που χύνει επιμένοντας στην πλατεία, αφού αυτοδυναμείται από τα MAT, μετά το τέλος της πορείας. Ο ένας κατακτείνεται στην καρτερία Μαρωνία, οι άλλοι δύο σε συμπλατίζονται.

Τους βρίσκουν και τους απειλούν και μετά από λίγη ώρα τους αφήνουν να φύγουν. Όταν απομακρύνονται αρκετά απειλούν με πέτρες και παίρνουν απάντησή τα. Μπατσό, γουρουνία, δολοφόνος.

Αργότερα, γίνεται επίθεση στην κλωδα ΕΑ 10547, που με επικεφαλής ομοσπονδία των Κέν το Κατωφύ, σπασμένοι στη Στουρνάρα και Μπράση Πέτρης και μολύβια πετούν, η κλωδα αρπάζει φωτιά και η ομάδα αποδοχέται.

Αυτή τη στιγμή, ο δολοφόνος

μπάτσος Αθ. Μελέτιος γοναίζει, κρατάει το πιστόλι με τα δύο χέρια, πασηντίζει και πυροβολεί των 15χρονο Μιχαήλ, Καλιότα, που πέφτει νεκρός. Είναι γυμνημένος από τη σφαίρα του δολοφόνου Μελέτιος από πίσω στον αυχένα. Ο μπατσός συνεχίζει να πυροβολεί και εναντίον α' άλλους, που εντυπωσιασμένα προλαβαίνουν να καλυφθούν.

Οι συντροφοί του μικρού δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι ο Μιχαήλ είναι νεκρός. Ακούγονται φωνές και μπαλκόνι στη Στουρνάρα για να νεκρό που δημοσιογραφικοί και πολιτες τρέχουν κοντά και διαπιστώνουν τη θάνατο. Οι μπατσό φωνάζουν: «Αφήστε τον αλήτη, σε είναι οι θέλει». Ακούγονται παιδί να νεκρό παιδί, ενώ τα MAT κυκλώνουν τα Ελεγκτή και αρχίζουν επίθεσης σε συγκεντρωμένους πολιτες, που μαζεύονται αγανακτισμένοι

από την ψυχρή δολοφονία. Χτυπούν απτημά στους δρισκόντας μπατσό τους και συλλαμβάνουν πολλούς με πρωτόγνωρη την «ελαφρύτητα» στοιχείων.

Ορατός, εν τούτοις, μαζεύονται στη στενά γύρω από τα Ελεγκτή συγκεντρωμένοι από τη δολοφονία. Από δω και μπρος τα γεγονότα εξελίσσονται γρήγορα.

(Εφημερίδα «Αναρχία»
τεύχος 26-12-1963)

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ ΤΟ 1965

Κυριακή βράδυ στην πλατεία Ελεγκτή και από τη Στουρνάρα ακούγονται πυροβολισμοί. Ο δολοφόνος-μπάτσος Μελέτιος σκοτώνει εν ψυχρώ τον 15χρονο Μιχαήλ Καλιότα.

Λίγα λεπτά αργότερα τα MAT κάνουν έφοδο στην πλατεία. Όσοι ήταν μαζμένοι εκεί, φεύγουν τρέχοντας και κρύβονται στη λόγα του Σερφί. Μια ώρα μετά ειδοποιούνται ότι τα MAT αποσύρθηκαν και επιστρέφουν.

Δεν περνάει πολύ ώρα και φτάνει η φωτογραφία που δείχνει το Μιχαήλ νεκρό. Από τη στιγμή, που ακούστηκαν οι πυροβολισμοί μέχρι που εμφανίστηκε η φωτογραφία πολλοί μολύβια για νεκρό, αλλά με κάποια «επιτυχία». Τώρα δεν υπάρχει αμφιβολία.

Κάποια παιδιά πλημμυρισμένα από φρίκη και οργή σπανε τις τζαμαρίες σε μερικά μαγαζιά της πλατείας. Ταυτόχρονα προτείνεται καταληψη στο Χημείο.

Η ώρα είναι περίπου 1. Η ομάδα «Αυτοσυνωμένοι Αναρχικοί, Αναρχικοί, ομάδες κρούσης» με μερικούς ακόμα, ολοι μαζί τριάντα άτομα περίπου, καταλημνάνουν το κτίριο του Χημείου ανοίγοντας την είσοδο από την οδό Νουαρινού. Ακριβώς απέναντι δρισκείται ένα κατώστη με μικροφωνικές και ήχια. Ανοίγεται και σ' αυτό η πόρτα και παίρνεται ότι είναι απαραίτητο για να λειτουργήσει μικροφωνική εγκατάσταση στη ταράτσα. Έδώ σε σημειώθηκε ότι ο ιδιοκτήτης του κατωστηματος δε ζήτησε την ποινική δίωξη των καταληφτών.

Ταυτόχρονα σπώνονται οδοφράγματα επί της Ναυαρίνου με αι δρόμους προηγούμε στο κέντρο του Χημείου (μεταλλικές ντουλάπες, κορμικές, κουτιά κ.α.).

Στις 2 πλησιάζουν τα MAT-MEA, που μέχρι τότε ήταν σε μεγάλη απόσταση. Ένα αυτοκίνητο της Πυροσβεστικής καταβρέχει το δρόμο για να μην ανθούν οι μολότω.

Κάποιοι νεκροί που πέσαν με πάρα πολλά από τα MAT βυθίζονται αγρία μέχρι λιποθυμίας και συλλαμβάνονται. Μέσα στο Χημείο δρισκόνται γύρω στα 60 άτομα. Μερικοί στην ταράτσα, όπου αρχίζει και λειτουργεί η μικροφωνική με συνθήματα κατά της αστυνομικής διας. Κάποιοι άλλοι δρισκόνται στην κεντρική είσοδο και στα οδοφράγματα και άλλοι πάλι στους διάφορους ορόφους.

Στις 2.30 οι μπατσό επιτίθενται. Τους ερχεται βροχή από πέτρες και μολότω και υποχωρούν. Μεχρι τις 7.30 γίνονται επίθεσεις οι αντιποθέσεις. Η μικροφωνική χρησιμοποιείται από όποιον θέλει να πει κάτι. Καταγγέλλεται η εν ψυχρώ δολοφονία και καλείται η κλητική που κοιμάται ήσυχο στο σπίτι και να βγει και να αντιδράσει άμεσα και δυναμικά. Οι μπότες προκαλούν θύματα τους καταληφτές καλόποδες, ποταμένες κ.α. Μερικοί απαντούν με τον ίδιο τρόπο χρησιμοποιώντας και τη μικροφωνική.

Στις 7.30 περίπου ερχεται ο πρωταγής Σισανούλας, ο αντιπρωταγής Αλ. Αργυριώδης, ο Τσμουργκέλης της ΕΦΕΕ και εκπαιδευτικός του Ε.Δ.Π. Ζητούν να μαθούν τα αιτήματα της καταληψής και απεικούς για να διαπραγματευθούν μαζί τους την εκκένωση του Χημείου.

(Εφημερίδα «Αναρχία»
Τεύχος 26 31-
κεμβρη, 1965)

συνέχεια από 1

ΣΙΑ!

Το τελευταίο πήγαμε πολύ... Πολιτικάντηδες και μπατσό και караβανάδες νοίκισαν ανατριχίλα στο αγγίγμα της αυρας της Αναρχίας... Και τρέψανε να κλείσουν το ρήγμα. Με τα κομματικά στελέχη τους, με την αστυνομία, με τα τανκς τους. Σήρανε τα συνθήματα... Πνίξαν τις κραυγές...

Σ' όνομα της στενής και μίσερης -αντιδικτατορικής ενότητας- πνίξαν την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Πνίξαν την ελευθερία που τους τρώαζε... Και οι πολιτικάντηδες και οι φοιτητούληδες που τους ζήλευαν και οι νοικοκυραίοι που άλλοτε τους ψηφίανε κι οι μπατσό που μισούσανε συνολικά τους πάντες και που δολοφονούσαν μ' όλες τις καταστάσεις κι οι στρατιωτικοί που το μυαλό τους και το δάχτυλό τους ταίχουν πάντα στη σκανδαλί, ριχτηκαν στους 200 πρόσφυγτες.

Κι ήρθε ο καιρός κι η χούφτα έπεσε, και τόπανε δημοκρατία και ελευθερία. Κι οι φοιτητούληδες γίνθηκαν ήρωες και οι πολιτικάντηδες γίνθηκαν θούλευτες και υποψοί και οι νοικοκυραίοι συγγενήσανε τα θύλα τους κι οι

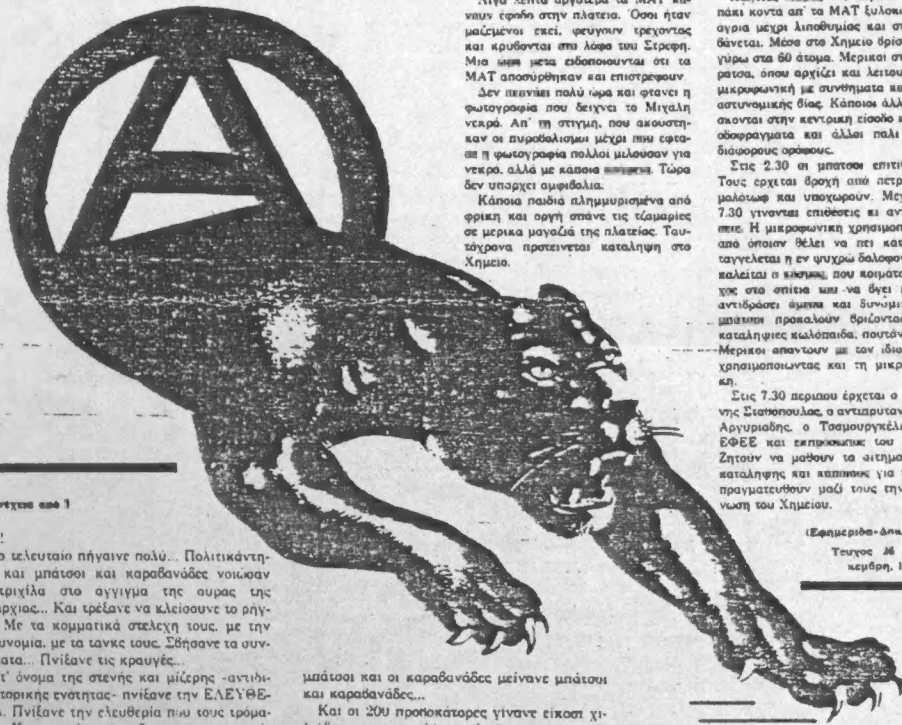
μπατσό και οι караβανάδες μέινανε μπατσό και караβανάδες...

Και οι 200 πρόσφυγτες γίνανε είκοσι χιλιάδες, και τα συνθήματα ξεπέρασαν τους τοίχους και τ' αυτιά και τώρα ήταν γραμμένα στις καρδιές τους...

Και οι κρατούντες καταλάβαινε με φρίκη πως την κακούργα εκείνη, την ελευθερία, δεν είχαν καταφέρει να την πνίξουν, ούτε στα 1946, ούτε στα 1936, ούτε στα 1956, ούτε στα 1967, ούτε στα 1968, ούτε στα 1973... Και στείλαν τον Κομνη και την Κινελλοπούλου να ανταμώσουν το Διομήδη Κομνηνό που είχε ανταμώσει τους κρεμασμένους του Σικάγου... Κι ακολουθήσανε ο Τσοτσούλης κι ο Καλιότας...

Μα όσοι κι αν ψεύγανε, ερχόντουσαν καινούργιοι...

Και τ' όνομα της Ελευθερίας, που τότε έλεξαν και το ψιθύριζαν δυο-τρείς, τώρα γραφόνταν με μεγάλα μαύρα γραμμάτα σε τοίχους, σε μυαλά και σε καρδιές: ΑΝΑΡΧΙΑ.

Margrete Engeland
Δημήτρης Θεοδώρου
Basri Karakas
Μάρκος Καραμάνης
Διομήδης Κορμινός
Νίκος Μαρκούνης
Βασιλική Μπεκιάρη
Μιχάλης Μυρογιάννης
Γιώργος Σαμούρης
Αλέκος Σπαρτίδης
Βασίλης Φαμέρος
Γιώργος Γεργιζίδης
Ιάκωβος Κουμής
Ξαματίνα Κανελλο-
πούλου
Μιχάλης Κατεργής

Οι στιγμές έκτασης κι ανύψωσης της κοινωνίας των πολιτών ξεπερνούν τη δουλοπρέπεια και την παθητικότητα που μεθοδεύουν οι άθλιοι σχεδιαστές της ζωής μας! Δεν έχουμε ποιά να τις γενικεύσουμε και να τις οργανώσουμε!

H AΓΧΗ ΤΟΥ ΚΑΥΚΑΖΟΥ Κ.Μ.Π.Σ.-Ε.Μ.Α.Σ. ΤΟ ΜΑΥΡΟΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΥΒΕΡΝΟΣ. (ΜΑΥΡΟΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΥΒΕΡΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΥΚΑΖΟΝ...)